

Fjor var Meningen jo den, at det ny Hospital ganske vist forskudsvis skulde udredes af Statskassen, men at Statskassen saa til Bengæld skulde have Hospitalets gamle Grunde og Bygninger, idet man mente gennem Salget af disse i alt væsenligt at kunne saa Pengene ind igen. Nu vil man i Stedet derfor optage et Laan garanteret af Statskassen, sælge Bygningerne og saa lidt efter lidt derigennem afdrage Laanet. Jeg ser forøvrigt ikke, at det er en saa usædvanlig Maade at fare frem paa. Ogsaa Universitetet har jo saa længe, det havde nogle Penge, der kunde anvendes, eller i alt Fald havde nogen Ejendom, det kunde sætte i Pant, sat sine Kapitaler i Pant hos Kommunitetet og derigennem faaet de nødvendige Penge dels til at leve for og dels til forskellige større Byggeforetagender. Nu kan Universitetet ganske vist ikke mere gøre det, for nu ere de Penge brugte op. Jeg kan i alt Fald ikke se rettere, end at det umulig kan være nogen Grund til ikke at vedtage Lovforslaget, at Pengene tænkes tilvejebragte paa den Maade; der vil i Virkeligheden ikke derigennem tabes noget som helst. Om Staten anvender en Kapital, som den derigennem taber Renterne af, eller betaler Renterne af et Laan en vis Tid, indtil Laanet bliver afbetalt, bliver til svende og sidst det samme. I hvert Tilfælde kan der kun være Tale om en lille Forskel i Rentebeløbene. Naar der ligeledes fra det ærede Medlems Side blev gjort Indvending imod den Tanke, som her er kommen frem, at man ikke skulde bygge saa hurtigt, som vi hidtil have tænkt os, er det ganske vist, at den væsenligste Grund, hvorfor man har foreslaaet at bygge i 8 Aar i Stedet for 5, er den, at man ikke vil have saa store Udbetalinger af Statskassen i de allernærmeste Aar. Men i og for sig tillader jeg mig at tro, at selv om der stod 5 Aar, vilde det være i det mindste 7 Aar, inden man bliver færdig. Det er let nok at sige, at man vil anvende saa og saa mange Penge om Aaret, og det er let nok at saa Arkitekter og Entreprenører til at sige, at det kan gaa, men man har tilstrækkelig Erfaring for, at der lettelig kommer det ene eller det andet i Vejen, enten Strejke eller noget andet usfordset, saa at man næsten aldrig faar de bevilgede Penge anvendte saa hurtigt, som man har ønsket. Næsten altid være disse store Byggeforetagender et eller et Par Aar længere, end man havde tænkt sig, og derfor har der fra Kultusministerens Side ikke været nogen Betænkelse ved at udstrække Byggetiden til 8 Aar, fordi jeg har den inderlige

Overbevisning, at stort hurtigere vil det hele Kompleks aldrig blive bygget alligevel. Grunden til, at man har sat de lægevidenskabelige Anstalter til Side, ligger jo forøvrigt i Kontrakten med Kommunen; efter denne Kontrakt skal Hospitalet være færdigt til at tages i Brug i Løbet af 5 Aar, det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der i Fjor var Tale om, at der af Hospitalets Formue kunde anvendes 1 Million Kroner til almindelige Statsformaal, og det er ganske rigtigt, at der i Fjor var tænkt paa, at denne Million skulde anvendes til at opføre en Kaserne. I Aar har man derimod tænkt sig at anvende den til Opførelse af selve Bygningen, og min Kollega, Krigsministeren, foreslaar, at Millionen til Kasernen udredes direkte af Statskassen; i og for sig er det jo den ligegyldigste Ting af Verden, om man tager Pengene af den ene eller den anden Kasse; det bliver til svende og sidst af Statskassen altsammen. Nu blev der spurgt om, hvorledes det da kunde være, at vi i Aar havde kunnet opføre hele 1,300,000 Kr. som Tilskud af Hospitalsformuen. Ja, jeg har nøje ladet gennemgaa, hvad Hospitalet ejer, og hvorfra det har sine Penge, og jeg er da kommen til den Overbevisning, at der, uden at nogen som helst legatariff eller testamentariff Bestemmelse krænfes, kan anvendes 1,900,000 Kroner, om det skulde være, men jeg har kun opført 1,300,000 Kroner, fordi jeg har ment, at vi kunne faa de 2,900,000 Kroner ud af Grundene af Bygningen. Men i og for sig var der ikke noget i at gaa til et Forbrug af 1,900,000 Kroner uden at krænte nogen legatariff eller testamentariff Bestemmelse; det laa ikke saa tydelig og klart for mig i Fjor og de foregaaende Aar, hvorfor jeg da ikke turde opføre mere end 1 Million Kroner. Naar der dernæst blev spurgt om, hvad Betydning det havde, at Bygningerne og Grundene vare satte til ca. 200,000 Kroner større Værdi end i Fjor, kan jeg kun sige, at det er en ren Stønssag. Vi have opført dem med, hvad de ere førte til Bogss for. Det er ganske vist, at en Takstation for nogle Aar siden gav 200,000 Kroner mindre, men der er jo intet Menneffe, der kan sige, om det vil lykkes at faa 2,900,000 Kroner for dem eller meget mere eller en Del mindre; det kommer an paa saa mange Omstændigheder, naar Grundene skulle afhændes, at det kan man ikke i Forvejen udtale sig aldeles bestemt om. Derfor har man ment, at det var berettiget at opføre den bogførte Sum. Men skulde man ønske ikke at gaa over de i Fjor opførte 2,700,000 Kroner og altsaa forøge de 1,300,000 til 1,500,000, saa er der